

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 17 lutego 2014 r.

Poz. 975

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN.I.4131.1.49.2014.21 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 14 lutego 2014 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym ((Dz. U. 2013 poz.594)

orzekam

nieważność Uchwały Nr XXXIX/274/2014 Rady Miejskiej w Rakoniewicach z dnia 10 stycznia 2014 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w obrębie Kuźnica Zbąska przeznaczonego pod eksploatację piasku kwarcowego w ramach udokumentowanego złoża „Tuchorza” - **ze względu na istotne naruszenie prawa.**

Uzasadnienie

Uchwała Nr XXXIX/274/2014 Rady Miejskiej w Rakoniewicach z dnia 10 stycznia 2014 r. została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 16 stycznia 2014 r.

Powyższą uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust 2 pkt 5 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647).

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. b tiret pierwszy ustawy, projekt planu podlega uzgodnieniu z zarządem województwa w zakresie odpowiednich zadań samorządowych.

W kontekście ww. przepisu stwierdzam brak dowodów w przedłożonej do oceny dokumentacji planistycznej, potwierdzających przekazanie projektu planu do uzgodnienia Zarządowi Województwa Wielkopolskiego. Pominięcie przedmiotowego uzgodnienia w procedurze planistycznej stanowi naruszenie trybu sporządzania planu miejscowego.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy, plan miejscowy sporządza się w skali 1:1000, z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych albo w przypadku ich braku map katastralnych, gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się stosowanie map w skali 1:500 lub 1:2000, a w przypadkach planów miejscowych, które sporządza się wyłącznie w celu przeznaczenia gruntów do zalesienia lub wprowadzenia zakazu zabudowy, dopuszcza się stosowanie map w skali 1:5000.

Na mapie sytuacyjno-wysokościowej oraz w dokumentacji planistycznej, stanowiącej załącznik graficzny do uchwały, brak potwierdzenia, iż wykorzystana do sporządzenia miejscowego planu mapa pochodzi z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

W § 4 oraz § 4 pkt 1 lit. c uchwały, jako przeznaczenie terenu objętego planem ustalono eksploatację złoża piasku kwarcowego na potrzeby zakładu w Powodowie oraz w ramach zasad jego zagospodarowania ustalono transport z terenu eksploatacji drogą powiatową do zakładu w Powodowie.

Natomiast w § 5 ust. 4 uchwały, ustalono, iż obowiązek przeprowadzenia oraz koszty rekultywacji wylesionej powierzchni obciążą inwestora.

Stwierdzić należy, że zamieszczenie ww. zapisów, ustalających na potrzeby jakiego inwestora prowadzona ma być działalność, ograniczających możliwość transportu wyłącznie do konkretnego zakładu oraz wskazujących na kim spoczywać mają koszty rekultywacji terenu, stanowi przekroczenie zakresu zagadnień, które winien obejmować plan miejscowy. Wskazany zakres został określony w art. 15 ustawy, a jego przekroczenie stoi w sprzeczności z celem uchwalania planów, określonym w przepisach art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy. Zgodnie z tymi przepisami ustalenia planu winny ograniczać się do ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu.

W § 14 uchwały, zawarto zapis, że do czasu rozpoczęcia eksploatacji kruszywa na terenie oznaczonym symbolem „PG 3” ustala się jego dotychczasowe użytkowanie. Należy zauważyć, że kwestie te zostały uregulowane w art. 35 ustawy, a zapis ten stanowi ich powtórzenie.

Uchwała w sprawie planu została podjęta na podstawie upoważnienia ustawowego, jest aktem prawnym powszechnie obowiązującym na obszarze gminy i stąd też powinna odpowiadać wymogom, jakie stawiane są przepisom powszechnie obowiązującym. Nie może ona pozostawać w sprzeczności z aktami prawnymi wyższego rzędu. Przepisy gminne nie mogą także zawierać powtórzeń ustawowych, ani też ich modyfikować lub uzupełniać, gdyż jest to niezgodne z zasadami legislacji (por. wyrok NSA z 20 sierpnia 1996 r. SA./Wr 2761/95). Zasadą prawną jest bowiem, że uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało już wcześniej przez ustawodawcę unormowane i co stanowi przepis prawa powszechnie obowiązujący (zgodnie z § 149 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U z 2002 r. Nr 100 poz. 908)). Tak więc modyfikowanie lub regulowanie przez gminę jeszcze raz tego, co zostało już zamieszczone w źródle powszechnie obowiązującego prawa w istotnym stopniu narusza porządek prawny.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek